

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום

(עבירות תנועה - דין חיילים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב] *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (עבירות תנועה - דין חיילים), תשי"ט-1949¹ (להלן - התקנות), בנוסח המשולב הניתן בתוספת מוארך בזה עד שתפורסם הכרזה של הכנסת בהתאם לסעיף 9 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תשי"ח-1948², כי חדל מצב החירום להתקיים.

תארכת תוקף

תוספת

פרשנות

1. (א) בתקנות אלה -

"חוק השיפוט הצבאי" - חוק השיפוט הצבאי, תשי"ט-1955³;

"חייל" - כמשמעותו בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, או אדם שאותו חוק חל עליו על פי פסקאות (2) ו-(3) לסעיף 8 שבו;

"עבירת תנועה" -

(1) עבירה לפי פקודת התעבורה⁴, או לפי תקנות שהותקנו על פיה, או לפי חוק אחר הנוגע לתנועה בדרכים, שחייל יכול להיחבצ עליו בבית דין צבאי על פי הסעיפים 14 או 15 לחוק השיפוט הצבאי;

(2) עבירה לפי סעיף 133 לחוק השיפוט הצבאי, שנעברה על ידי אי-קיום הוראה מהפקודות המנויות באותו סעיף, או על ידי התרשלות בקיומה, והכל במידה שההוראה נוגעת לכלי רכב או להסדר התחבורה הצבאית או לתנועה בדרכים.

(ב) בתקנות אלה תהיה לכל מונח המשמעות שניתנה לו בחוק השיפוט הצבאי, אם אין משמעות אחרת גובעת מנוסח הכתוב.

2. יוקמו בצבא בתי דין לעבירות תנועה.

בתי דין לעבירות תנועה

3. (א) ראש המטה ימנה מבין החיילים שופטי תנועה לצורך תקנות אלה.

(ב) ראש המטה ימנה מבין החיילים דיינים לצורך תקנות אלה.

שופטי תנועה ודיינים

4. (א) בתי דין לעבירות תנועה הם שנים:

(1) בית דין של שלושה, שבו ישבו בדין שופט תנועה כאב בית הדין ושני דיינים;

(2) בית דין של דן יחיד שבו ישב בדין שופט תנועה.

הרכב בתי הדין

(ב) ראש המטה יקבע את הרכבו של כל בית דין לעבירות תנועה ואת מקום מושבו.

5. (א) בית דין לעבירות תנועה יהיה מוסמך לשפוט כל חייל, ללא הכדל דרגה, על כל עבירת תנועה שנעברה בכל מקום שהוא אחרי שהותקנו תקנות אלה.

סמכות לשפוט

* מתפרסם על ידי שר המשפטים, לפי סעיף 16 (ו) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תשי"ח-1948; ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1; ס"ח 155, תשי"ד, עמ' 126.

1 ס"ח 4, תשי"ט, עמ' 7; ס"ח 11, תשי"ט, עמ' 45; ס"ח 30, תשי"י, עמ' 36; ס"ח 105, תשי"ב, עמ' 280; ס"ח 141, תשי"ד, עמ' 53; ס"ח 194, תשי"ה, עמ' 17; ס"ח 215, תשי"ו, עמ' 34; ס"ח 249, תשי"ח, עמ' 102.

2 ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

3 ס"ח 189, תשי"ה, עמ' 103.

4 חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

(ב) אדם שהיה חייל וחדל להיות חייל, וכן אדם הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, שעברו עבירות תנועה בזמן שירותם בצבא, יהיה בית דין לעבירות תנועה מוסמך לשפוטם על עבירה זו באותם התנאים והסייגים שבית דין צבאי על פי הסעיפים 4, 6 או 12 לחוק השיפוט הצבאי מוסמך לשפוטם עליה.

6. בית דין לעבירות תנועה מוסמך להטיל על עבירות תנועה את הענשים שבית דין צבאי מחוזי מוסמך על פי חוק השיפוט הצבאי להטילם על אותן העבירות, ונוסף עליהם, או במקומם, מוסמך בית דין לעבירות תנועה להטיל אחד משני הענשים הבאים או שניהם: (1) שלילת זכות לנהיגת כלי רכב, בין צבאי ובין אחר, לתקופה שבית הדין יקבע;

(2) הורדה בדרגה או שלילתה;

ואולם בית דין של דן יחיד לא יוכל להטיל אלא עונש מאסר ששים יום או קנס חמישים לירות, או עונש מן הענשים המשמעותיים המנויים בסעיף 22 לחוק השיפוט הצבאי; ונוסף על ענשים אלה, או במקומם – שלילת זכות לנהיגת כלי רכב, בין צבאי ובין אחר, לחקופה שאינה עולה על שתי שנים.

7. לבית דין לעבירות תנועה תהיה הסמכות הנתונה לבית הדין הצבאי בסעיף 35 לחוק השיפוט הצבאי, והסעיפים 36 ו-37 לחוק השיפוט הצבאי יחולו בדיון לפניו, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

8. (א) פסק דין של זיכוי שניתן על ידי בית דין של שלושה הוא סופי, אינו טעון אישור ואינו ניתן לערעור.

(ב) פסק דין של חיוב שניתן על ידי בית דין של שלושה טעון אישור מאת ראש המטה. ראש המטה יוכל לאשר את פסק הדין, או לאשר את החיוב ולהקל בעונש, או לבטל את פסק הדין.

(ג) פסק דין של חיוב שניתן ואושר כאמור, הוא סופי ואינו ניתן לערעור.

(ד) פסק דין של חיוב שניתן על ידי בית הדין של שלושה יוצא אל הפועל מיד לאחר גתינתו, מלבד אם בית הדין או ראש המטה ציווה לעכב את ההוצאה לפועל של פסק הדין עד לאישורו.

9. פסק דין שניתן על ידי בית דין של דן יחיד הוא סופי, אינו טעון אישור ואינו ניתן לערעור.

10. פסק דין של בית דין לעבירות תנועה, דינו כדין פסק דין שניתן על פי חוק השיפוט הצבאי בכל הנוגע להוצאתו לפועל.

11. (א) סדרי הדיון בבית דין לעבירות תנועה, במידה שלא נקבעו בתקנות אלה, יהיו כסדרי הדיון הנהוגים בבית דין צבאי מחוזי על פי חוק השיפוט הצבאי, בשינויים המחור-ייבים לפי הענין.

(ב) בית דין לעבירות תנועה רשאי לדון שלא בנוכחות הנאשם אם לא התייצב למשפט והוכח לבית הדין כי הוזמן כדין וכי לפני תחילת הדיון לא הצדיק את אי-נוכחותו להנחת דעתו של בית הדין.

(ג) החלטת בית הדין לדון שלא בנוכחות הנאשם ונימוקיה יירשמו בפרוטוקול.

12. מי שנידון על ידי בית דין של דן יחיד רשאי ראש המטה למחול לו את העונש שהוטל עליו או חלק מן העונש, או להחליף את העונש שהוטל עליו בעונש קל יותר.